

[Hans Jacob Sørensen.]
stilling, jeg her har givet af Forholdene, som de kan ventes at udfolde sig i de kommende Aar, om dette Lovforslag bliver Lov, er af den Karakter, at man fra alle Sider maa indrømme, at det vil være uforsvarligt af Rigsdagen at give en sliq Udvikling fri Bane. Man kan maaske sige, at der er visse Omraader i Landet, f. Eks. Hovedstaden, som er af den Karakter, at en Omlægning ikke dér forvolder saa store Overvæltninger Ejendommene imellem; men for Provinsbykommuner med Landdistrikter, og jeg tror ogsaa, det gælder for bymæssigt bebyggede Landkommuner, kan store og uheldige Forandringer ikke undgaas, naar man som her foreslaar at tage enhver Bremse for Ejendomsbeskatningen i Forhold til den øvrige Beskatning bort.

I det Program, det radikale Venstre skrev ved Landsmødet i Sønderborg den 20. og 21. Maj 1922, er der da ogsaa Tale om, at der er en vis Grænse, udover hvilken den kommunale Ejendomsbeskatning ikke bør stige. Det hedder nemlig i dette Program:

„Kommunernes Ejendomsbeskatning bliver en Grundskyld, der af hver enkelt Kommune kan forhøjes indenfor den Grænse, Hensynet til Statens Grundskyld sætter.“

Men dette Forslag er ikke i Overensstemmelse, højtærede Indenrigsminister, med dette Programpunkt. Thi dette Lovforslag, ophøjet til Lov og brugt i videst Omfang, tager ikke Hensyn til, at Staten først kommer som Skatteopkræver og siger: Vi skal have vor Part af den Beskatning af fast Ejendom, der kan lægges paa en Ejendom i Kommunen.

Rigsdagen maa i Fremtiden, som det er sket hidtil, tage det Ansvar, der paahviler den lovgivende Myndighed, og herunder er det en af Hovedopgaverne, at vi i Lovgivningen sikrer Mindretallenes berettigede Interesser. Vi har gjort dette bl. a. i vor nationale Lovgivning, vor Skolelovgivning og vor Kirkelovgivning; men vi maa ogsaa gøre det i den økonomiske, erhvervs-mæssige Lovgivning, herunder ogsaa Skattelove, der skal gælde for Stat, Amts-, Land- og Bykommuner.

Sevelsted: Dette Forslag om Omlægning af de kommunale Skatter fra Skat paa Bygninger og Jord til ren Grundskyld maa vel ses som et Led i de Bestræbelser, den nuværende Regering udfolder for at undergrave de nuværende Besidderes Ejendomsret. Det er jo ikke mange Dage siden, vi her i

Folketinget behandlede et Forslag om Ekspropriationsbestemmelser, hvor man vilde tage Jorden fra de jordbesiddende til Priser, der laa under den virkelige Værdi, og nu møder man med Forslag om, at Beskatningen af fast Ejendom fremtidig skal ligge alene paa Jorden, medens Bygningerne skal være skattefri. Det er hævet over enhver Tvivl, at der ved en saadan Skatteomlægning vil blive en mægtig Overvæltning fra Byerne og Stationsbyerne ud paa Jorden, men det er sikkert ogsaa Regeringens Hensigt. Den Del af Jorden, man ikke kan naa at faa eksproprieret, søger man nu at lægge saa store Byrder paa, at de nuværende Ejere ikke vil være i Stand til at bebo Ejendommene, naar Grundskyldsloven kommer til at virke fuldt ud.

Det er ikke længere siden end i Fredags, at den radikale Redaktør Carl Hansen i Skive, der er kendt over hele Landet — maaske ikke særlig for sin Dyds Skyld, men mere for sine undertiden mærkværdige Opfindelser —, paa et politisk Møde i Byen optraadte som Ordfører for det radikale Parti og udtalte sig for at faa gennemført en stærkt stigende Jordbeskatning, en progressiv Beskatning af den danske Jord. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Indenrigsminister — han kender jo vedkommende Redaktør nøje —, om vi kan vente os sligt i en nær Fremtid. Det forekommer mig, at et klart Svar fra den højtærede Indenrigsminister vil være paa sin Plads her. Dersom det skulde være Tilfældet, er vi jo borte fra det gamle Krav om lige Skat paa lige Jord, som har været den Fane, under hvilken Husmændene har ført deres Program frem.

Men disse Udtalelser fra den Side ligger for øvrigt ogsaa paa Linie med de Udtalelser, det radikale Partis Formand her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, fremsatte ved Finanslovens første Behandling, at man skulde bruge en klog og retsindig Skattelovgivning til at fremme en sund Udstykning. Hvad det ærede Medlem forstaar ved en retsindig Skattelovgivning, giver det Lovforslag, vi her har til Behandling, et meget tydeligt Indblik i. Og ikke mindst den anden af den højtærede Indenrigsministers Jordreformer. Jeg tænker her paa Forslaget om Grundstignings-skyld, som ikke er til Behandling her i Dag, og som jeg derfor ikke skal omtale; men det er ogsaa et tydeligt Udslag af den sunde og gode Skattelovgivning, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ønsker gennemført, for at der kan komme en god Udstykning.

Jeg nærer ingen Tvivl om, at man gen-